Napsal uživatel Venda Pešata - Lachout
Čtvrtek, 15 Srpen 2013 21:13

Jsem Tremp. Teda na rozdíl od mých kamarádů ,kteří se tak právem nazývají se tak doopravdy jmenuju. Páníčkové říkaj , že prý jsem kanadskej retrívr ,ale vcelku mi na tom nesejde, protože se mi tuze líbí v Čechách. Narodil jsem se posledního ledna v roce, kdy měli lidi staženo , co s tim jejich světem bude dál a nedaleko toho města s pěknou věží , kde kousek dál v lese bydlíval Rumcajs. Z mých zálib bych jmenoval prohánění tenisáku, cachtání ve vodě , válení ve sněhu a nezvladatelnou touhu po jídle. Tedy ne těch pitomejch granulí , ty si sežerte sami, ale taková jitrnice co si tuhle Tony cmundil na pánvi , ta mě v klidu vážně nenechává. To si sednu a koukám těm trempům tak upřeně do očí, až většinou povolí a nějakej ten kousek mi nakonec nechají. Vůbec je mi s těmahle lidma dobře. Když jsem byl ještě štěnětem , začal mě pán s paničkou tahat ven. Říkají tomu vandr.

Spočívá to v tom, že mě vždycky vezou vlakem , kde dělám oči na lidský samičky ,pak z toho vlaku někde vylezem a jsme celý dny v takovým strašně zábavným prostoru, kde je spousta stromů. A těch klacíků a šišek co tam vždycky je, to Vám je krása! Vždycky když najdu nějakej obzvlášť vydařenej exemplář klacku nebo šišky , donesu ho v hubě před někoho a velmi významně mu ho vyplivnu před nohy. Pokud dotyčný tremp není úplný ucho, musí přeci jasně pochopit, že má tu čest hrát si se mnou a klacík mi do zblbnutí házet a já pak můžu běhat a nosit. Naposledy jsem takhle senzačně zaměstnal strejdu Kameňáka. Akorát nechápu, proč mě vždycky ten můj pán odvolá zrovna když jsem v nejlepším. Teda vlastně neodvolá , protože v současný době jsem náramným puberťákem a rozhodl jsem se neposlouchat nikoho a prdět na nějaký povely. Konec konců i ty lidi kolem říkají , jak je na těch vandrech každej svobodnej , tak jakýpak „Ke mně“ nebo „Nesmíš“? Jinak teď v zimě mě na tom mým milovaným sněhu štve , že mi namrzá na packách. Všichni kolem si chodí v kanadách ,tudíž už vím co chci k Vánocům. Jinak je mi ale s tou zelenou cháskou báječně. Hodně jedí, tím pádem hodně drobí a já si přijdu na svý. Už i v metru se hlásim k lidem v zelených bundách , jak jsem si na ně zvyknul. Taky hrajou na takový zvláštně kroucený větve s drátama , dělá to zajímavý zvuky a dávám u toho hlavu na stranu. Kromě toho sebou vozí svý samičky , každou chvíli mě nějaká podrbe nebo pohladí a to se pak kolikrát i rozvalim blahem na záda. Na vandrech se mi zkrátka hrozně líbí, s tou Smečkou lidí je sranda a doufám že mě sebou budou brát vždycky. Po takovým celodenním běhání a blbnutí toho mám obvykle plný packy. To se pak u ohně vmáčknu někomu na klín,

udělám Haf! na dobrou noc a usnu jako jezulátko. Když je mi zima, páníčkové mě vždycky rádi vezmou do spacáku, pokud teda zrovna nejsem mokrej z potoka. To pak spávám až do rána a zdají se mi sny o hanbatých fenkách s báječně chlupatýma tlapkama. Na tom se ovšem nemůžu shodnout s páníčkem , ten prý radši tlapky bez srsti.
Jinak mezi námi ale asi žádnej větší rozdíl nebude…. _____
Venda Pešata - Lachout
Trapsavec 2013